

There are no translations available.



Истиклолият муҳимтарин дастовард барои халки шарафманди Тоҷикистон махсуб мешавад. Ба ҳамагон маълум аст, ки соҳибистиклоливу соҳибихтиёрӣ дар кишварамон заминаи воқеӣ барои обод гаштани ватанамон гузоштааст. Лекин муттаассифона дар аввалҳои соҳибихтиёрӣ тоҷикистониён шахди ширини соҳибистиклолиро ҳанӯз наҷашидаву мубталои найрангии аҷнабиён гашта ва ба чоҳи зулмот афтада буданд. Қувваҳои бегона то ҳаде тавонистанд алангаи кинаю адоватро байни мардум ҷиёда намуданд. Ҷанги шаҳрвандӣ тамоми соҳоти хоҷагии халқро ҳароб намуда иқтисодиёту иҷтимоиёти кишварамонро бо танназул ӯ ба ӯ қарда буд, ҳазорон нафар ғурезаву оилаҳо бесаробон монданд. Оқибати ҷангу ин бесарусомониҳо ба ҷуз фасоду ғоратгарӣ дигар ҳосиле наёвард, ки ин максуди душманони миллати мо буд. Ҳатто меъёрҳои конститусионӣ поймол гардида буданд ва ҷинояткорӣ ба рафтори муқаррарӣ таъдил ёфта буд. Он рӯзҳои аз сари мо гузаштаре метавон ба имрӯза ҳолатҳои мамӯлики Шарқ ва Ҷумҳурии Украина таҷбеҳ дод. Дар ин ҷангҳои бародарқушӣ ҳамеша сараввал мардум ғумроҳ гардонида шуда, марзӯ бӯм ҳароб мебардад, сипас солҳои тулонӣ лозим аст, ки ин кишвар ба ҳуд ояд. Маҳз дар ҷанги шаҳрвандии мо баъзе аз шаҳрвандони мо, ки ватанашонро бо пулу мол иваз қарда буданд, беҷиддонона ғуруҳтанд ва барои сар задани оташи ҷанг дар ҳонадони мо мӯсоидат намуданд. Ва ин хиёнаткоронро ҳеҷ гоҳ ҳозира ва минбаъда насли мо намебаҳшад.

Барои аз байн набурдани давлати соҳибистиклоли навини тоҷикон аз ҷониби ватандӯстон, аз ҷумла собиқ Раиси Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ҳоло Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти мамлакат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон баҳри хотима баҳшидан ба ҷанги шаҳрвандӣ ва ба давлат баргардорнидани ғурезагон аз дигар давлатҳои дунё, ҳусусан аз Давлати Исломии Афғонистон кӯшишу талошҳои зиёд қарда шуда, бо муҳолифин ба сари мизи ғуфту шунид нишаста, ҳаллу фасли ояндаи давлат ва аз байн набурдани давлати соҳибистиклоли навини тоҷикон ҳадафи ягонаи давлату ҳукумат гардида буд.

Кайд менамоям, ки чун мо як маротиба дар чохи чунин бесарусомонӣ афтода будем ва минбаъд набояд зиракии сиёсиро аз даст диҳем ва нагузорем, ки садои гиряе дар хонадони миллати мо ба гӯш расад. Бояд байни сокинон, алахусус ҷавонон оиди мукаддас донишони мукаддасоти миллию давлатӣ корҳои тарғиботи фарохтар ба роҳ монд, зеро дар шароити кунунӣ тарғиби дастовардҳои даврони истиқлолият ваҳдати милли саривақтӣ.

Имрӯз бо талошҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати милли, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон кишварамон рӯ ба таракқӣ ва рушди ҳамаҷониба ниҳодааст. Дар ҳама соҳаҳо пешравию қуллӣ ба назар мерасад, хусусан дар тамоми сохторҳои қудратии кишвар низ ба қуллӣ пешравии ва сифати фаъолият мушоҳида мегардад ва имрӯза сохторҳои қудратии мо баҳри ҳимояи марзу буми кишвар бо нерӯи бузург омода ҳастанд. Мақомоти прокуратура низ дар баробари дигар сохторҳои ҳифзи ҳуқуқ дар таҳкими истиқлолият ва сулҳу суботи Ватан нақши амик дорад, инчунин дар самти таъбиқи санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки ба танзим дароваранда ва сарчашмаи пешравии дар кишвар ҳастанд мақомоти прокуратура аз тамоми имконоти истифода бурда истодааст.

Аз ҷумла, дар давраи ҷанги шаҳрвандӣ, яке аз аввалин қурбонии мақомоти прокуратураи Ҷумҳурии соҳибистиклол Прокурори генералии Ҷумҳурии Тоҷикистон, шодравон Нурулло Ҳувайдуллоев ва дигарон буданд, ки то ин дам руҳи ин шахсон азиз ба мақомот шод мебошанд. Ҳаёт ва фаъолияти ин абармардон барои ҳамаи мо идомадихандагони роҳи онон яъне қормандони прокуратура намунаи ибрат аст.

Итминони қомил дорам ҳалқи бофарҳанги мо Пешвои муаззами миллати ҳудро, ки меҳвари асосии фаъолиятҳои меҳанрпарварии инсондӯстӣ эҳтиром қардаву дӯст медоранд ва сиёсати ҳирадмандонаю ватандӯстонаи Сарвари давлатро бо дилу қон пайғирӣ менамоянд.

Дар тақвияти гуфтаҳои боло гуфтан ба маврид аст, ки имрӯз Тоҷикистонро дар ҷаҳони сиёсати умумиҷаҳонӣ ҳамаҷун давлати ободу рӯ ба таракқӣ эътироф мекунанд ва ин албатта қои шукргузориш. Бо сарвари Асосгузори сулҳу ваҳдати милли, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон мо ба дилхор ормонҳои ҳуд расида истодаем. Аз ин рӯ, ҳар фарди ҳудогоҳ бояд аз беғонапарастиву қаҳолат қанораҷӯӣ бошад ва ин неъматӣ бебаҳоро яъне Истиқлолияти марзу буми ҳудро дӯст дорад, Ватанашро қон гавҳарақи қашм эҳтиёт намуда, мукаддасоти миллию

давлатиро хифз намояд. Зеро ин рисолати фарзандӣ ва қарзи вичдонии ҳар яки мо шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон махсуб меёбад.

Имсол Истиклолияти давлатии кишвари азизамон Тоҷикистонро, ки 27 сол пур мешавад бо таманноҳои бепояи рӯзҳои аз ин ҳам неқ ва фазои орому осоиштагии ҳамеша барои сокинони шаҳри Истиклол ва дар симои онҳо ба қулли сокинони кишвар муборакбод менамоем. Орзуи онро дорам, ки сулҳу ободиву озодӣ дар Ватани мо ҷовидон бошад ва ҳар як сокини ин механи бихиштосо ҳудро хушбахт ҳисобад.

Абдуқодирзода Ф.К

Прокурори шаҳри Истиклол,

мушовири адлияи дарачаи 2